

Sygn. akt III RC 11/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : asystent sędziego Magdalena Purzycka

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa D. K.

przeciwko L. K. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

ORZEKA

I. oddala powództwo,

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu na rzecz pozwanej,

/-SSR Robert Kłosowski -/

Sygn. akt III RC 11/15

UZASADNIENIE

D. K. działając przez swojego pełnomocnika wniósł o uchylenie alimentów w kwocie po 400 złotych miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie II RC 8/10 na rzecz pozwanej L. K. (1) oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód D. K. wskazał, iż pozwana L. K. (1) (w uzasadnieniu błędnie określona jako powódka) mieszka i pracuje w Niemczech w miejscowości M.. Nie znajduje się w niedostatku, bowiem samodzielnie się utrzymuje, posiada samochód i nie ma nikogo na utrzymaniu. Jak dalej wskazał powód jego sytuacja uległa zmianie. Jest chory na nowotwór, poddaje się chemioterapii. Koszt leczenia finansowany jest przez NFZ, jednakże powód ponosi koszty dojazdu na leczenie, badań diagnostycznych. Oprócz tego w związku z chorobą ponosi koszty zakupu suplementów wspomagających leczenie i wzmacniających organizm. Pomaga również finansowo córce, która pozostaje bez pracy. Powód wskazał również, iż wolałby, aby kwoty jakie przeznacza na alimenty dla byłej żony przeznaczać na rzecz córki.

Pozwana L. K. (1) działając przez swojego pełnomocnika wniosła w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, iż strony do 10 września 2009 r. pozostawały w związku małżeńskim. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy powoda D. K.. Po orzeczonym rozwodzie Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie III RC 8/10 zasądził na rzecz pozwanej alimenty w wysokości 400 złotych miesięcznie. Jak dalej wskazała pozwana, podstawą orzeczenia alimentów wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 lutego 2010 w sprawie III RC 8/10 był art. 60 § 2 kro, który wskazuje, iż w przypadku uznania jednego z małżonków za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego,

podstawą do zasądzenia alimentów jest ustalenie, iż istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Sytuacja pozwanej jest nadal trudna, poza alimentami nie otrzymuje ona żadnych innych świadczeń. L. K. (1) jest osoba bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Aby pokryć koszty utrzymania, m.in. koszt utrzymania samego mieszkania wynosi ok. 400 złotych miesięcznie, pozwana wyjechała do Niemiec, gdzie podjęła pracę od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. osiągając z tego tytułu dochód miesięczny w wysokości ok. 900 euro, przy czym po pokryciu kosztów utrzymania pozostawała jej kwota ok. 300 euro miesięcznie. Jak dalej wskazała w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew L. K. (1), jej obecny stan zdrowia, m.in. choroba kręgosłupa nie pozwala jej na dalszą pracę, albowiem czeka ją zabieg operacyjny i pobyt w szpitalu, następnie rehabilitacja. W konkluzji pozwana wskazała również, iż od czasu kiedy to po raz ostatni orzekano o alimentach nie zaszła istotna zmiana stosunków, w szczególności nie nastąpiło istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Nie jest takim faktem zaciągnięcie pożyczki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, ani też stan zdrowia powoda, który nie wpływa na zakres uzyskiwanych dochodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. K. i pozwana L. K. (1) zawarli związek małżeński w dniu 8 czerwca 1985 r. w L.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 10 września 2009 r. sygn. akt VI RC 2366/08 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy D. K..

/ dowód : wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 162 akt VI RC 2366/08/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie III RC 8/10 D. K. został zobowiązany do uiszczania na rzecz L. K. (1) tytułem alimentów kwoty po 400 złotych miesięcznie.

/ dowód : wyrok Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim k. 54 akt III RC 8/10/

W chwili orzekania o alimentach strony nie mieszkały już razem. Powód D. K. pozostawał w związku z swoją obecną żoną A. K. (1), z którą zamieszkał w zakupionym mieszkaniu TBS. Na zakup mieszkania wymienieni zaciągnęli kredyt w wysokości około 80 tysięcy złotych. Miesięczna rata kredytu wynosiła ok. 500 złotych. Czynsz za zajmowane mieszkanie wynosił ok. 600 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną i wodę około 100 złotych miesięcznie, opłata za gaz ok. 70 złotych miesięcznie. D. K. utrzymywał się z wynagrodzenia za pracę w wysokości ok. 3600 złotych netto. Zbliżone dochody uzyskiwała jego partnerka, z którą prowadził wspólne gospodarstwo domowe. Partnerka powoda posiada na utrzymaniu dwójkę dzieci, na które ma zasądzone alimenty w wysokości 350 złotych miesięcznie. Pozwany od 2009 r. ma zdiagnozowaną chorobę nowotworową piersi. Leczenie jest refundowane ze środków NFZ, powód ponosi koszty związane z dojazdem do lekarzy oraz koszty zakupu niezbędnych leków.

Pozwana L. K. (1) w lutym 2010 r. zamieszkiwała w wspólnie z synem stron oraz rodzicami powoda. Wymienieni nie prowadzili wspólnego gospodarstwa i w związku z powyższym rachunki związane z korzystaniem z mieszkania były opłacane co drugi miesiąc przez pozwaną i rodziców powoda. Pracujący syn stron nie łożył na utrzymanie mieszkania. Łączne miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynosiły ok. 350 złotych miesięcznie. Koszt zakupu opału na zimę ponoszony również po połowie z rodzicami powoda wynosił ok. 3000 złotych za sezon grzewczy. Jedynym źródłem utrzymania L. K. (1) w okresie orzekania o alimentach był zasiłek dla osoby bezrobotnej w wysokości 575 złotych miesięcznie.

Pozwana pozostawała w lutym 2010 r. pod opieką lekarzy specjalistów urologa i ednokrynologa ponosząc wydatki na zakup leków w kwocie ok. 80-100 złotych miesięcznie oraz koszty wyjazdów na wizyty lekarskie w wysokości ok. 160 złotych miesięcznie.

/dowód : zeznania świadka E. K. k. 84v-85, zeznania świadka A. K. (2) k. 187v.-188, zaświadczenie o uznaniu za osobę bezrobotną wraz z przyznaniem prawa do zasiłku k. 21 akt III RC 8/10, zaświadczenie o zarobkach k. 14 akt III RC 8/10 przesłuchanie stron w sprawie III RC 8/10 k. 52v.-53 akt III RC 8/10, przesłuchanie stron k. 188v.-190/

Powód D. K. w chwili obecnej nadal utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości ok. 3600 złotych netto. Mieszka wraz z żoną oraz jej dwójką dzieci z poprzedniego związku. Żona powoda pracuje jako główna księgowa uzyskując wynagrodzenie w wysokości ok. 4000 złotych netto. Nadto A. K. (1) (żona powoda) wykonuje czynności w ramach umów zlecenia z czego osiąga dodatkowy dochód w wysokości ok. 1000 złotych miesięcznie. Dzieci żony powoda w wieku 19 lat i 13 lat nadal posiadają zasądzone alimenty w wysokości 350 złotych, jednakże ojciec dzieci umówił się z ich matką, iż będzie bez wyroku sądowego dobrowolnie przekazywała miesięcznie kwotę wyższą, tj. 490 złotych. Powód wspólnie ze swoją żoną nadal spłacają zaciągnięty kredyt na zakup mieszkania. Miesięczna rata wynosi ok. 600 złotych. Koszty i opłaty związane z utrzymaniem mieszkania nie zmieniły się od lutego 2010 roku. D. K. nadal kontynuuje leczenie w związku z wykrytym u niego w 2009 r. nowotworem złośliwym piersi. W 2014 r. u powoda pojawiły się przerzuty do kości i płuc. W związku z powyższym był on poddany chemioterapii, którą rozpoczął na wiosnę 2014 r. i zakończył na początku 2015r. Po remisji choroby, we wrześniu 2015 r. powód został poinformowany, iż ponownie pojawiły się przerzuty nowotworu w płucach. Lekarze, pod których opieką powód pozostaje zalecili rozpoczęcie terapii nowatorskim lekiem, który ma naprawić uszkodzone geny. Lek ten oraz pozostałe leki, które powód otrzymuje są bezpłatne. Powód ponosi jedynie koszty związane z dojazdem do G., co dwa-trzy tygodnie w kwocie ok. 150 złotych za jeden wyjazd oraz koszty suplementów diety. W związku ze swoją chorobą D. K. posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, która istnieje od 2009 r.

/dowód : zaświadczenie o zarobkach k. 5, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 95, k. 133, dokumentacja medyczna dotycząca stanu zdrowia powoda D. K. k. 145154, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 155, zeznania świadka E. K. k. 84v. – 85, zeznanie świadka A. K. (1) k. 187v. – 188, przesłuchanie stron k. 188v.-190/

Pozwana L. K. (1) jest obecnie zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Przez okres 2014 r. pozwana była zatrudniona na 1/8 etatu u swojego syna prowadzącego działalność gospodarczą. Z tego tytułu w 2014 r. pozwana uzyskała przychód roczny w wysokości 2270 złotych. Od dwóch lat pozwana z uwagi na brak dochodów w Polsce zaczęła wyjeżdżać za granicę do Niemiec podejmując się pracy polegającej na opiece nad starszymi osobami. W 2013 r. pozwana wyjechała do pracy do Niemiec na okres 2 miesięcy. Po podniesieniu kwalifikacji w tym zakresie pozwana w 2014 r. zaczęła częściej wyjeżdżać do Niemiec podejmując pracę, jednakże z uwagi na zły stan zdrowia przerywała ją wracając do Polski, aby odpocząć. Przez cały 2014 r. L. K. (1) pracowała średnio w ten sposób, iż przebywała w Niemczech przez okres 2 miesięcy, po czym wracała do Polski na kolejne dwa miesiące. Od 2015 r. z uwagi na pogarszający się stan zdrowia pozwana rzadziej wyjeżdża do pracy w Niemczech. W 2015 r. pracowała w maju i czerwcu oraz październiku i listopadzie. W czasie pobytu w Niemczech pozwana uzyskuje dochód netto około 900 euro, Ze wskazanej kwoty powódka utrzymuje się opłacając m.in. koszt wynajęcia pokoju w Niemczech w kwocie 190 euro oraz koszt rehabilitacji w wysokości 50 euro. Nadto L. K. (1) ponosi koszty związane z utrzymaniem wspólnego mieszkania stron w kwocie ok. 400 złotych miesięcznie. W domu nadal zamieszkują również rodzice powoda. L. K. (1) sfinansowała niezbędne prace związane z remontem dachu za które zapłaciła ok. 432 złote oraz prace związane z remontem instalacji centralnego ogrzewania za które zapłaciła 2000 złotych. Pozwana kontynuuje leczenie neurologiczne i urologiczne. Leczenie neurologiczne związane jest z problemami z wypadającym dyskiem oraz zaburzenia korzeni nerwów rdzeniowych. Od czasu ostatniej sprawy o alimenty u pozwanej ujawniły się problemy z tarczycą. Pojawiły się bowiem guzy tarczycy, które wymagały operacji i częściowego usunięcia tarczycy. Pozwana przyjmuje leki neurologiczne i urologiczne których koszt wynosi ok. 100 złotych miesięcznie. Koszty zakupu leków związanych z chorobą tarczycy wynoszą również około 100 złotych miesięcznie. W okresie od ostatniej sprawy alimentacyjnej pozwana otrzymała kwotę ok. 25 tysięcy złotych ze sprzedaży należącego do jej rodziców domu znajdującego się w L.. Pozwana nie zawarła nowego związku małżeńskiego, nie pozostaje obecnie w żadnym związku.

/faktury vat opłat związanych z użytkowanym mieszkaniem k. 53-57, rachunki za remont k. 59-60, decyzja podatkowa k. 67, dokumentacja medyczna k.65-76, 79, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 80, informacja o dochodach pozwanej PIT 11 k. 123-124, rozwiązanie umowy o pracę i świadectwo pracy pozwanej k. 125-126, zaświadczenie o statusie osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku k. 127, przesłuchanie strony L. K. (1) k. 189-190/

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł na zeznaniach świadków, zwłaszcza A. K. (1), przedłożonych do akt dokumentów oraz dowodu z przesłuchania stron. Należy wskazać, iż zasadniczo sytuacja materialna stron, uzyskiwane dochody nie była sporna, a strony nie kwestionowały przedłożonych do akt dokumentów. Właściwie jedyną kwestią sporną była kwestia okresu czasu wykonywania pracy przez pozwaną na terenie Niemiec oraz kwestia wysokości raty kredytu w 2010 r. oraz obecnie. W ocenie Sądu powód nie wykazał aby aktualnie pozwana L. K. (1) wykonywała pracę na terenie Niemiec w większym zakresie niż określony przez pozwaną. Powód złożył do akt na tę okoliczność jedynie wydruk z portalu społecznościowego, jednakże nie sposób na tej podstawie ustalić czy rzeczywiście zdjęcie przedstawia pozwaną w pracy, czy też rzeczywiście pozwana zamierzała jedynie pokazać powodowi, iż po rozwodzie potrafiła sobie poradzić. Tym bardziej na podstawie opisywanego dowodu nie sposób ustalić ewentualnego zakresu wykonywanej pracy ani dochodu. Ustalenia w tym zakresie Sąd oparł na dowodzie z przesłuchania pozwanej, tym bardziej, iż twierdzenia pozwanej wskazujące na niemożność świadczenia pracy w szerszym zakresie ze względu na stan zdrowia znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji medycznej. Z kolei w zakresie wysokości raty kredytu Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. K. (1), która właściwie zajmuje się finansami powoda i posiada większą wiedzę niż powód, który nadto przyznał, iż będąc przesłuchiwany w 2010 r. mógł się pomylić.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się do żądania powoda D. K. wskazać należy w pierwszej kolejności, iż powód reprezentowany w niniejszej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika domagał się uchylecia obowiązku alimentacyjnego ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie III RC 10/08 w kwocie po 400 zł. miesięcznie na rzecz pozwanej L. K. (1). Powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, w odróżnieniu np. od powództwa o obniżenie alimentów, zmierza do całkowitego uchylenia obowiązku alimentacyjnego i odcięcia osoby uprawnionej od jakiegokolwiek pomocy finansowej. Przedmiotem badania Sądu jest wówczas sama kwestia istnienia obowiązku alimentacyjnego, nie zaś jego zakres.

Obowiązek alimentacyjny między byłymi małżonkami został w polskim systemie prawnym ukształtowany odmiennie w zależności od ustalenia w treści wyroku rozwodowego winy za rozpad związku małżeńskiego.

I tak zgodnie z treścią art. 60 § 1 kro małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym zobowiązanego.

Natomiast według art. 60 § 2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, Sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Z kolei według § 3 cytowanego artykułu, obowiązek alimentacyjny wygasa w razie zawarcia nowego małżeństwa, zaś gdy zobowiązanym do alimentacji jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem 5 lat od orzeczenia rozvodu chyba, że ze względu na wyjątkowe okoliczności Sąd na żądanie uprawnionego przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Należy w tym miejscu jednoznacznie podkreślić, iż z uwagi na treść wyroku rozwodowego pomiędzy stronami, tj. uznanie powoda za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej oparty jest na treści art. 60 § 2 kro. Oznacza to, iż wbrew stanowisku powoda podstawą do ewentualnego uchylenia obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej jest ustalenie takich zmian, które wskazują, iż brak już jest przesłanki istotnego pogorszenia sytuacji materialnej pozwanej. Wyraźnie podkreślić należy, iż jest to odrębna sytuacja od ustalenia, iż strona nie znajduje się w niedostatku. Obowiązek alimentacyjny określony w art. 60 § 2 kro będzie trwał

nadal w sytuacji, gdy były małżonek nie znajduje się w niedostatku, o ile hipotetyczne porównanie jego sytuacji z sytuacją, w której małżeństwo istniałoby dalej wskazuje na pogorszenie jego sytuacji.

Należy dodać, iż zgodnie z kolei z treścią art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd badał zatem jedynie, czy doszło do takiej zmiany stosunków, które uzasadniają uchylenie obowiązku. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron lub ich zobowiązań finansowych, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszyły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

Niezależnie od powyższego Sąd zawsze bierze pod uwagę treść przepisu art. 135 § 1 kro zgodnie, z którą wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak również możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do ich płacenia.

Dokonując analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem powyższych wskazań zauważyć należy, iż w ocenie Sądu, od lutego 2010 r., kiedy to Sąd ostatni raz orzekał w sprawie o alimenty między stronami, nie zaszyły takie okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec byłej żony. Już najprostsze porównanie sytuacji materialnej stron zwłaszcza w zakresie uzyskiwanych dochodów nadal wskazuje na znaczne dysproporcje w tym zakresie. Powód posiada stałą pracę z której osiąga dochód zbliżony do tego jaki osiągał w 2010 r., tj. ok. 3600 złotych netto. Nadto obecna żona pozwanego również posiada stałą pracę i uzyskuje dochody w wysokości ok. 5000 złotych miesięcznie, co w sposób znaczący wpływa na sytuację materialną powoda. Pozwana zaś w 2010 r. uzyskiwała zasiłek dla bezrobotnych, którego aktualnie od dłuższego okresu nie posiada. Z uwagi na brak jakichkolwiek dochodów, brak pracy w miejscu jej zamieszkania, zmuszona jest szukać pracy za granicą, pomimo świadomości, iż jest to praca niekorzystna dla jej stanu zdrowia. Praca ta ma jednak charakter jedynie okresowy i np. w ostatnim roku 2015 wykonywana była jedynie przez 4 miesiące w roku. Trudno jest zatem w ocenie Sądu nie dostrzec dysproporcji w zakresie sytuacji materialnej stron. Pozwany dysponuje stałym, stosunkowo wysokim dochodem, którego nie posiada pozwana. Sytuacji takiej nie zmienia w ocenie Sądu jednorazowe otrzymanie tytułem spadku kwoty 25 tysięcy złotych. Było to jednorazowe przysporzenie finansowe, które z uwagi na brak stałych dochodów nie pozwoliło na trwałą i definitywną poprawę sytuacji pozwanej. Nadal więc porównanie obecnej sytuacji pozwanej z hipotetyczną sytuacją w której pozwana pozostawałaby w związku małżeńskim z powodem wskazuje, iż skutek rozpadu małżeństwa doszło do pogorszenia się jej sytuacji majątkowej. Pozostając w związku z powodem, uwzględniając nawet jego stan zdrowia, sytuacja pozwanej była nieporównywalnie lepsza. Pozwany uzyskuje bowiem dochód kilkakrotnie przekraczający dochody pozwanej, co pozwoliłoby, po opłaceniu niezbędnych leków dla obu stron, na dużo wyższy standard życia pozwanej. Należy wskazać, iż Sąd dostrzegł, iż stan zdrowia D. K. w ostatnim okresie uległ pogorszeniu. Powód jest poważnie chory, stan jego zdrowia i wdrożone leczenie pozwala mu na kontynuowanie pracy i uzyskiwanie stałych dochodów. Stąd też zdaniem Sądu pomimo zaistniałej sytuacji związanej ze stanem zdrowia powoda z uwagi na wysokość alimentów oraz wysokość uzyskiwanych przez powoda dochodów kwota 400 złotych alimentów na rzecz pozwanej pozostaje w granicach możliwości zarobkowych powoda (stanowi ok. 11 % jego dochodów, nie uwzględniając dochodów żony).

Uwzględniając podniesione powyżej okoliczności Sąd oddalił powództwo (pkt I wyroku).

Uznając, iż w niniejszej sprawie z uwagi na sytuację osobistą powoda, w szczególności kłopoty z jego stanem zdrowia, zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz pozwanej.

/SSR Robert Kłosowski/